

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін до деяких законів України щодо сприяння працевлаштуванню учасників бойових дій та забезпечення їх економічної самостійності»

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У статті 16 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (Відомості Верховної Ради (ВВР) № 1533-III від 02.03.2000):

1) у пункті 2 частини другої після слів «недотримання законодавства про зайнятість населення» доповнити словами «в тому числі за невиконання роботодавцем протягом року квоти для працевлаштування громадян, передбаченої частиною четвертою статті 14 Закону України «Про зайнятість населення»;

2) у частині третій:

у пункті 2 після слів «здійснення заходів» доповнити словами «сприяння зайнятості населення»;

доповнити новим абзацом такого змісту: «Кошти, отримані у вигляді фінансових санкцій за невиконання роботодавцем протягом року квоти для працевлаштування громадян, передбаченої частиною четвертою статті 14 Закону України «Про зайнятість населення», спрямовуються на виконання заходів, передбачених абзацом другим частини другої статті 26 Закону України «Про зайнятість населення».

2. У Законі України «Про зайнятість населення» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 24, ст.243):

1) статтю 14 доповнити новою частиною такого змісту:

«4. Для працевлаштування громадян, зазначених у пункті 8 частини першої цієї статті (крім осіб з інвалідністю, які не досягли пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування", норматив працевлаштування на роботу яких встановлюється згідно із Законом України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні»), підприємствам, установам та організаціям, а також фізичним особам-підприємцям, які використовують найману працю, з чисельністю штатних працівників понад 8 осіб, встановлюється квота у розмірі 5 відсотків середньооблікової кількості штатних працівників облікового складу за попередній календарний рік. Середньооблікова

кількість штатних працівників облікового складу за попередній календарний рік визначається за методикою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері статистики.

Роботодавці на підставі цієї методики самостійно розраховують квоту для працевлаштування громадян з округленням її до цілого значення згідно з математичними правилами округлення з урахуванням кількості громадян, зазначених у пункті 8 частини першої цієї статті, які на умовах повної зайнятості вже працюють на підприємствах, в установах та організаціях, у фізичних осіб-підприємців, а також з урахуванням громадян, які були направлені для проходження базової військової служби, призвані на військову службу за призовом осіб офіцерського складу, військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, військову службу за призовом осіб із числа резервістів в особливий період або прийнятими на військову службу за контрактом, за якими зберігається місце роботи і посада на підприємстві, в установі, організації, у фізичних осіб-підприємців.

До виконання зазначеної квоти робочих місць зараховується працевлаштування роботодавцем відповідної кількості громадян, зазначених у пункті 8 частини першої цієї статті, розмір оплати праці кожного з якого перевищує розмір мінімальної заробітної плати у розрахунку за повністю відпрацьований календарний місяць (крім громадян, які були направлені для проходження базової військової служби, призвані на військову службу за призовом осіб офіцерського складу, військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, військову службу за призовом осіб із числа резервістів в особливий період або прийнятими на військову службу за контрактом, за якими зберігається місце роботи і посада на підприємстві, в установі, організації, у фізичних осіб-підприємців). У разі недотримання роботодавцем вимоги щодо розміру оплати праці такого працівника, він не має право враховувати таку особу у виконання квоти.

Роботодавці інформують щороку центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, а також центральний орган виконавчої влади що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціального захисту ветеранів війни про виконання ними квоти для працевлаштування громадян, у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку».

2) у частині другій статті 26:

слова «у пунктах 6 і 8» замінити словами «у пункті 6»;

доповнити новим абзацом такого змісту: «Роботодавцю, який за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, працевлаштовує строком не менше ніж на один рік особу, зазначену у пункті 8 частини першої статті 14 цього Закону, та яка перебуває у статусі зареєстрованого безробітного понад один місяць, компенсуються 50 відсотків фактичних витрат на оплату праці, але не більше подвійного розміру мінімальної заробітної плати на момент виплати компенсації. Загальна тривалість виплати компенсації становить шість місяців»;

3) статтю 53 доповнити новою частиною 1-1 такого змісту:

«1-1. У разі невиконання роботодавцем протягом року квоти для працевлаштування громадян, передбаченої частиною четвертою статті 14 цього Закону, з такого роботодавця стягується штраф за кожного непрацевлаштованого громадянина у двократному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої на момент виявлення порушення».

4) Розділ XI «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити новим пунктом 1-1 такого змісту:

«1-1. Тимчасово, на період дії воєнного стану, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженого Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, та одного року після його припинення чи скасування як виняток з положень частини четвертої статті 14 цього Закону, встановлюється квота у розмірі 2 відсотків середньооблікової кількості штатних працівників облікового складу за попередній календарний рік».

3. Розділ VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, № 2-3, ст.11) доповнити новим пунктом такого змісту:

«9-26. Тимчасово, до 1 січня 2028 року єдиний внесок для платників, зазначених у статті 4 цього Закону, які протягом року виконали квоту, передбачену частиною четвертою статті 14 Закону України «Про зайнятість населення», починаючи з календарного місяця, наступного за календарним місяцем, в якому платником виконано таку квоту, встановлюється на суму нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України «Про оплату праці», - у розмірі мінімального страхового внеску».

4. У Законі України «Про державну підтримку сільського господарства України» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, № 49, ст.527):

1) статтю 2 доповнити новим пунктом такого змісту:

«2.32. Термін «учасник бойових дій» у цьому Законі вживається у розумінні, наведеному в пунктах 19-21 частини першої статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;

2) у статті 2-1:

пункт 2-1.1 доповнити словами «а також принцип сприяння учасникам бойових дій у здобутті економічної самостійності»;

доповнити новим пунктом такого змісту:

«2-1.7. Сприяння учасникам бойових дій у здобутті економічної самостійності полягає у створенні сприятливих умов для здійснення ними сільськогосподарської діяльності. Держава забезпечує пріоритетне надання державної підтримки малим

сільськогосподарським товаровиробникам, заснованим такими учасниками, з урахуванням положень, передбачених пунктом 2-1.5 цієї статті».

5. Частину першу статті 12 Закону України «Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2013, № 3, ст.23) викласти в такій редакції:

«1. Державна підтримка надається суб'єктам малого і середнього підприємництва, які відповідають критеріям, встановленим частиною четвертою статті 2 Закону України «Про особливості регулювання діяльності юридичних осіб окремих організаційно-правових форм у перехідний період та об'єднань юридичних осіб».

При цьому держава забезпечує пріоритетне надання державної підтримки суб'єктам малого і середнього підприємництва, заснованими учасникам бойових дій та/або намір заснувати які виявили учасники бойових дій».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування, крім абзацу другого пункту 5 розділу I цього закону, який набирає чинності з дня введення в дію закону України «Про особливості регулювання діяльності юридичних осіб окремих організаційно-правових форм у перехідний період та об'єднань юридичних осіб» та пункту 2 цього розділу, який набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України з метою створення належних умов для реалізації цього Закону вжити заходів щодо приведення у відповідність із цим Законом нормативно-правових актів шляхом:

- 1) приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом та прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;
- 2) забезпечення приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом та прийняття ними нормативно-правових актів, передбачених цим Законом.

